

Dosarul nr.3ra-1233/21
2-20037687-01-3ra-24112021

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Holevițaia)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Calendari împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Viorel Moldovanu cu privire la contestarea actului,

împotriva deciziei din 06 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, și s-a menținut hotărârea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2020 Dumitru Calendari a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova solicitând anularea deciziei nr.19 din 24 ianuarie 2020 a Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova ca fiind ilegală în fond, emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 februarie 2020, a recepționat Decizia nr.19 din 24 ianuarie 2020, semnată de Eduard Răducan, director al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, emisă în urma examinării petiției înregistrate sub nr.M.V.-69/17, depusă de către Viorel Moldovanu cu privire la preținsele operațiuni de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal care îl vizează de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul - Dumitru Calendari.

Prin Decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.19 din 24 ianuarie 2020 s-a dispus: finalizarea examinării adresării lui Viorel Moldovanu nr.M.V.-69/17 din motivele de fapt și de drept menționate în

prezenta decizie. Procuratura Generală va întreprinde măsuri în vederea aducerii la cunoștință întregului efectiv privind neadmiterea efectuării operațiunilor de accesare/vizualizare, imprimare și stocare a datelor cu caracter personal, cu informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în scris, asupra măsurilor corespunzătoare întreprinse.

Consemnează că, în partea motivată a deciziei, Eduard Răducan, directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a menționat că: „Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a înregistrat plângerea lui Viorel Moldovanu, care a reclamat pretinsul fapt de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal care îl vizează de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul - Dumitru Calendari. (...) În raport cu circumstanțele relevate, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal remarcă faptul că, procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul - Dumitru Calendari, avea aparent, temeiul de a solicita informații privind traversarea frontierei de stat vizând persoana în cauză, aspect care poartă în sine un caracter justificat, (...). Astfel, procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul - Dumitru Calendari, urma să întocmească un raport, anterior efectuării de către utilizatorul autorizat al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul – Vitalie Cebotari, prin intermediul SIC, „ACCES WEB”, la data de 22 aprilie 2016, ora 12:40:05, a datelor cu caracter personal ale lui Viorel Moldovanu, deși există adresarea nr.399 din 22 aprilie 2016 către procurorul Șef al secției tehnologii informaționale și investigații ale infracțiunilor în domeniul informaticii Veaceslav Soltan.

Totodată, este de menționat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a identificat, din materialele acumulate, că în privința lui Viorel Moldovanu să fi fost pornit un proces penal/contravențional, dosar de căutare sau efectuate alte acțiuni prevăzute de lege la momentul accesării datelor cu caracter personal ale lui Viorel Moldovanu, (...)”.

Cu referire la pretențiile de procedură, reclamantul Dumitru Calendari consideră că, a avut loc încălcarea procedurii stipulate la art.26 alin.(3) din Legea nr.133/2011, care stipulează că: Despre intenția efectuării controlului, Centrul informează operatorul sau persoana împuternicită de către acesta cu 5 zile înainte de începerea acestuia, cu excepția cazurilor prevăzute la art.27 alin.(2) și (4).

Totodată, consideră că a avut loc încălcarea procedurii stipulate la art.27 alin.(1) din Legea nr.133/2011, care prevede că: Subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării. Respectiv, plângerea lui Viorel Moldovanu este inadmisibilă, deoarece a fost depusă cu mult peste termenul legal.

Mai mult ca atât, precizează că, potrivit art.27 alin.(3) din Legea nr.133/2011, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Invocă faptul că, nici una din soluțiile legale și termenul examinării nu au fost respectate și nu sunt menționate în decizia nr.19 din 24 ianuarie 2020.

Susține că, decizia emisă la 24 ianuarie 2020 este bazată pe argumente contradictorii.

Mai specifică că, pe de o parte se menționează că „(...) procurorul Dumitru Calendari avea, aparent, temeiul de a solicita informații privind traversarea frontierei de stat vizând persoana în cauză, aspect care comportă în sine un caracter justificat (...)”. Ulterior, se menționează: „(...) chiar și în cazul constatării încălcării principiilor de prelucrare a datelor cu caracter personal (...) termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale la acel moment era de 3 luni. Mai mult, se relevă expirarea termenului general de prescripție privind atragerea la răspundere contravențională, chiar și la momentul înaintării plângerii la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal”.

Menționează reclamantul că, soluția adoptată nu corespunde părții descriptive a deciziei și această este expusă neclar. Or, pe de o parte, s-a dispus finalizarea examinării adresării, pe altă parte, s-a dispus Procuraturii Generale să întreprindă măsuri privind neadmiterea efectuării operațiunilor de prelucrare a datelor în lipsa unei necesități evidente, proporționale cu scopul urmărit, deși în textul deciziei, s-a menționat că Viorel Moldovanu a avut un comportament ilicit, iar solicitarea de date a avut un aspect care comportă în sine un caracter justificat.

Reclamantul notează că, în decizie nu se indică la concret presupusele încălcări comise și fapta contravențională constatată, nu se precizează pentru care faptă anume a expirat termenului de prescripție, nu se indică făptuitorul încălcărilor presupuse. Or, procurorul Dumitru Calendari a fost beneficiarul (terțul) informațiilor respective privind traversarea frontierei de stat de către Viorel Moldovanu, iar procurorii Vitali Cebotari și Veaceslav Soltan au accesat bazele de date, fiind persoane împuternicite de către operator - Procuratura Generală. A fost examinată o plângere, însă nu a fost intentată o procedură legală (contravențională/penală) și nu au fost respectate termenele pentru examinarea acesteia.

Evidențiază reclamantul că, au fost solicitate informațiile privind traversarea frontierei de stat de către Viorel Moldovanu în vederea executării sentinței de condamnare a Judecătoriei Cantemir din 16 iulie 2014, pe cauza penală nr.1-138/14 și executării deciziei din 24 decembrie 2015 a Curții de Apel Cahul pe cauza contravențională nr.05-4r-1037-27072015. Or, atragerea la răspundere penală pentru neexecutarea hotărârii judecătorești presupune o condiție obligatorie existența hotărârii judecătorești contravenționale definitive și irevocabile, prin care făptuitorul a fost tras la răspundere contravențională pentru neexecutarea hotărârii judecătorești.

Faptul că directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a constatat cauza contravențională nr.05-4r-1037-27072015, nu înseamnă că această cauza nu a existat, or, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal trebuia să administreze toate materialele necesare și hotărârile judecătorești, inclusiv și hotărârea Curții de Apel Cahul pe cauza contravențională sus numită.

Faptul administrării informațiilor privind traversarea frontierei de stat de către Viorel Moldovanu, exprimată prin solicitarea, accesarea bazelor de date și imprimarea informațiilor respective, și anexarea acestora la cauza penală pornită, în rezultatul căreia Viorel Moldovanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320

Cod penal, a fost supusă examinării admisibilității în cadrul dosarului penal respectiv, la judecarea cauzei penale în fond (Judecătoria Cantemir) și recurs (Curtea Supremă de Justiție), nefiind constatate erori ale normelor procesual-penale, sub aspectul prevederilor art.94, 251 Cod de procedură penală, inclusiv a prevederilor art.93, 262 Cod de procedură penală. Aceste informații administrate au fost admise ca probe în procesul penal, fiind supuse aprecierii în conformitate cu legea, au fost puse la baza sentinței de condamnare a Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 19 ianuarie 2018 (dosarul nr.l- 221/16 (17-1-1779-07122016)), menținută prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție (dosarul nr.lra-329/2019) și circumstanțele respective nu au fost luate în considerație de către directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan, la adoptarea deciziei nr.19 din 24 ianuarie 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Mai invocă reclamantul că, nu s-a constatat ilegalitatea nici în materie și nici în procedură a prelucrării datelor cu caracter personal. În legătură cu circumstanțele cauzei, de către directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan, nu au fost analizate prevederile art.5 alin.(5) lit.d), e) din Legea nr.133/2011 (Consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru: d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal;) în coroborare cu circumstanțele constatate și prevederile art.15 Legii nr.133/2011 (Prevederile art.4 alin.(1), art.12 alin.(1) și (2), art.13, 14 și 28 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acțiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d) și la art.5 alin.(5) lit.g), în scopul apărării naționale, al securității statului și menținerii ordinii publice, al protecției drepturilor și libertăților subiectului datelor cu caracter personal sau ale altor persoane, dacă prin aplicarea acestora este prejudiciată eficiența acțiunii sau obiectivul urmărit în exercitarea competențelor legale ale autorității publice).

Puntează reclamantul că, nu s-a constatat prelucrarea ilegală de date cu caracter personal. Prelucrarea datelor s-a efectuat cu scopul investigării infracțiunii, scop constat prin hotărâri judecătorești de condamnare a lui Viorel Moldovanu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320 Cod penal. Datele respective nu au fost prelucrate cu alt scop, nu au fost transmise altor persoane necompetente și nu au fost plasate în spațiul public.

Invocă temei de drept prevederile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, art.art.189, 196, 203- 204, 209, 211, 218 lit.a), 224 Codul administrativ.

Prin încheierea din 20 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a dispus atragerea lui Viorel Moldovanu în proces, în calitate de persoană terță (f.d.36).

Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ depusă de Dumitru Calendari împotriva

Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Viorel Moldovanu cu privire la anularea actului.

S-a anulat decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.19 din 24 ianuarie 2020 (f.d.65, 73-86).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 17 decembrie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat apel nemotivat, iar la 01 martie 2021 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.70, 93-96).

Prin decizia din 06 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.123, 124-141).

Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind admiterea pretențiilor din cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Calendari împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Viorel Moldovanu cu privire la anularea actului.

Instanța de apel a apreciat că prima instanță just a conchis că nu au existat premise obiective pentru a fi constatată de către autoritatea publică pârâtă încălcarea ce ține de protecția datelor cu caracter personal ale cetățeanului Viorel Moldovanu de către procuror. Mai mult ca atât, însăși partea apelantă a indicat în textul actului administrativ contestat că, procurorul Dumitru Calendari, avea, aparent, temeiul de a solicita informații cu privire la traversarea frontierei de stat vizând persoana în cauză.

Prin actul administrativ contestat - decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.19 din 24 ianuarie 2020, s-a dispus: „Finalizarea examinării adresării lui Viorel Moldovanu nr. M.V.-69/17, din motivele de fapt și de drept menționate în prezenta decizie. Procuratura Generală va întreprinde măsuri în vederea aducerii la cunoștință întregului efectiv privind neadmiterea efectuării operațiunilor de accesare/vizualizare, imprimare și stocare a datelor cu caracter personal în lipsa unei necesități evidente, proporțională cu scopul declarat/urmărit și calitatea procesuală a subiectului de date cu caracter personal, cu informarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în scris, asupra măsurilor corespunzătoare întreprinse.”(f.d.10-18).

Instanța de apel a subliniat că, emiterea de către o autoritate statală a unei decizii de finalizare a examinării cauzei, fără a expune o concluzie asupra cazului examinat conform competenței, nu acordă acesteia dreptul de a da careva îndrumări și/sau indicații organului în activitatea căruia nu s-a constatat nici o încălcare și, respectiv, nu s-a emis decizia de constatare a încălcării.

Prin urmare, la caz Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, în lipsa constatării încălcării reieșind din conținutul actului emis, nu era în drept să dea careva indicații Procuraturii Generale vizând comportamentul de urmat, atât timp cât nu a constatat în activitatea acesteia încălcări.

În acest context, completul judiciar al instanței de apel nu a reținut argumentul părții apelante precum că, la momentul adoptării Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, legiuitorul nu a prevăzut toate situațiile care ar putea fi luate

la emiterea unei decizii în cadrul procedurii de primire și soluționare a plângerii, or, autoritatea publică pârâtă urma să emită decizia în conformitate cu exigențele prevederilor legale, fără careva interpretări în acest sens.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul a concluzionat că, argumentele expuse de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar al instanței de apel a concluzionat că, la caz, dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

La 14 iulie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs nemotivat, iar la 10 decembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție a depus recursul motivat împotriva deciziei din 06 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Dumitru Calendari împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să fie respinsă, ca neîntemeiată (f.d.143-144, 154-157).

În motivarea recursului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a invocat că instanța de apel a aplicat eronat legea, precum și analogia legii, analogia dreptului.

Recurentul menționează că, potrivit art.19 al Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele legislației se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care acționează în condiții de imparțialitate și independență.

Art.20 alin.(1) lit.c) al aceluiași act normativ stabilește că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în exercitarea atribuțiilor care îi revin, dispune de atribuția de a emite instrucțiuni necesare pentru a aduce prelucrările de date cu caracter personal - în conformitate cu prevederile legislației, fără a atinge sfera de competență a altor organe.

În susținerea poziției invocă și prevederile Instrucțiunii privind prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc aprobată prin Ordinul Directorului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care se disting liniile directorii care necesită a fi respectate - pentru ca prelucrarea datelor cu caracter personal în acest segment/sector să fie în strictă conformitate cu prevederile legale din domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Recurentul notează că, organele Procuraturii, în virtutea obligațiilor care îi revin în procesul de constatare, examinare, sancționare a faptelor care constituie infracțiuni/sau fapte contravenționale, tot urmează să respecte anumite proceduri în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal - în cadrul instrumentării proceselor penale/contravenționale, cauzelor penale/contravenționale. Astfel de raționament derivă din prevederile art.4 alin.(1) al Legii nr.133/2011 care stabilește că, datele cu caracter personal care fac obiectul

prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior; d) exacte și, dacă este necesar, actualizate; e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sunt colectate și ulterior prelucrate.

În opinia recurentului, prin prelucrarea legală a datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc, se înțelege ingerința în viața intimă, familială și privată a persoanei fizice, necesară într-o societate democratică, pentru a curma sau a preveni actele/faptele ce pun în pericol securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Concomitent, subliniază că ingerința în viața intimă, familială și privată a persoanei fizice - în temeiurile menționate anterior, urmează a fi întemeiată, motivată, să înglobeze o legătură de cauzalitate care ar convinge un observator obiectiv despre necesitatea unei astfel de ingerințe.

Raportat la caz, distinge că, procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul - Dumitru Calendari, în pofida împuternicirilor conferite prin Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură și în pofida sesizărilor/denușurilor depuse de Șeful Biroului de Probațiuni Cantemir, dispunea de dreptul și de obligația de a accesa resursele informaționale de stat în vederea verificării sesizărilor privind traversarea frontierei de stat de către Viorel Moldovanu, în perioada în care acestuia i-a fost suspendat dreptul de a conduce vehicule.

Însă, consideră că, în vederea legalizării unei astfel de ingerințe în viața intimă, familială și privată, manifestată prin accesarea, consultarea, extragerea, stocarea informației/datelor cu caracter personal - prin intermediul resurselor informaționale de stat, în sensul Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, acțiunile sus numite, urmau a fi precedate de înregistrarea oficială/demararea unui proces penal/contravențional. Altfel spus, operatorul de date cu caracter personal, anterior accesării sistemelor informaționale de stat, urma să întocmească un raport, în care trebuia să fie specificat scopul, temeinicia și legătura de cauzalitate a necesității obținerii unei categorii de informații cu accesibilitate limitată.

Menționează că, procurorul din cadrul Procuraturii Raionului Cahul, Dumitru Calendari, a dispus accesarea datelor cu caracter personal ce îl vizează pe Viorel Moldovanu, prin intermediul SIA „Acces-Web”, care erau/sunt stocate în Registrul de stat al Populației, fără a avea un temei justificativ în acest sens. Or, din copiile ce au fost remise de către Procuratură spre Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se desprinde că accesarea din 22 aprilie 2016, ora 12:40:05, a datelor cu caracter personal ale lui Viorel Moldovanu, în rubrica „temeiul accesării” este indicat cauza contravențională 05-4r-1037-27072015, la rubrica „solicitantul și semnătura” fiind indicat Dumitru Calendari, iar la rubrica „semnătura persoanei responsabile de accesare” fiind indicat - Vitalie Cebotari, însă, careva acte care ar justifica legătura de cauzalitate dintre

cauza menționată supra și accesarea propriu zisă a datelor cu caracter personal ce-l vizează pe Viorel Moldovanu, nu au fost prezentate.

Având în vedere acest aspect, în pct.2 al Deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.19 din 24 ianuarie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în calitate de autoritate competentă în domeniul protecției datelor cu caracter personal, a subliniat practica vicioasă a prelucrărilor de date cu caracter personal - efectuată de către organele din sistemul polițienesc (în care se regăsește și Procuratura), a solicitat întreprinderea măsurilor prompte, pentru a fi curmată astfel de practică.

În partea ce vizează finalizarea examinării petiției înregistrate sub nr.M.V.- 69/17, menționează că, potrivit prevederilor art.27 alin.(3) al Legii nr.133/2011, în vigoare la momentul emiterii deciziei nominalizate, în urma examinării plângerii, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii. Norma precitată conținea lacună legislativă în sensul lipsei abordărilor referitoare la multiple situații care pot surveni în urma efectuării controlului, fapt ce a generat necesitatea adoptării deciziei privind finalizarea examinării. Or, textul Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal prevedea doar lipsa încălcării și nu prevedea constatarea încălcării legii.

În redacția în vigoare la momentul emiterii deciziei, norma imperativă prevedea doar stabilirea lipsei încălcării prevederilor legislației, în logica instanței de fond reiese că deciziile de constatare a încălcării de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal urmau să fie stabilite ca nule din motivul lipsei unei prevederi exprese în privința constatării încălcării legislației din domeniul protecției datelor cu caracter personal.

În final își manifestă regretul că, la momentul adoptării Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, legiuitorul nu a prevăzut toate situațiile care ar putea fi luate la emiterea unei decizii în cadrul procedurii de primire și soluționare a plângerii, ceea ce a făcut dificilă viitoarea sa aplicare de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 iulie 2021, în ședință publică, însă la materialele cauzei nu se regăsește confirmarea recepționării dispozitivului deciziei de către recurent.

Totodată, actele cauzei atestă faptul că, la 10 noiembrie 2021 Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter

Personal, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8005669811AS (f.d.148).

La 14 iulie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs nemotivat, iar la 10 decembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 06 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Dumitru Calendari împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să fie respinsă, ca neîntemeiată (f.d.143-144, 154-157).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 15 decembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa lui Dumitru Calendari și lui Viorel Moldovanu copia recursului motivat depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f.d.159).

Materialele dosarului atestă că intimatul Dumitru Calendari și persoana terță Viorel Moldovanu au recepționat cererea de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f.d.164-165).

La 23 decembrie 2021, intimatul Dumitru Calendari a depus referința la cererea de recurs declarat de recurentul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând declararea recursului împotriva deciziei din 06 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibil (f.d.166-168).

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu referința depusă și materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de

consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron